

τῆς ἀληθείας καὶ ἡ τῶν λαοπλάνων ἀπάτη κατὰ τῆς φιλοσοφίας. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ἦ, στερότεράν ταύτης καὶ λαμπροτέραν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας διαμαρτύρησιν οὐδ' αὖτις ἴσως τῆς καθόλου ἱστορίας ἀπαντῶμεν.

Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς χρόνους διατρέψων ὁ Καρτέσιος ἐν Ὀλλανδίᾳ κατεγίνετο εἰς τὴν συγγραφὴν τὴν περὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς φιλοσοφίας. Τὰ δὲ κατὰ τὸν Γαλιλαῖον οὕτω κατέπληξαν αὐτόν, ὥς παρ' ὀλίγον νὰ παραδῶ τῇ πυρὶ τὰ ἴδια χειρόγραφα.

Α.

ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

—•••••

Ἐν ταῖς παρὰ τῷ Θησεῖω ἀνασκαφαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, ἀνευρίσκονται καθ' ἐκάστην πολλὰ μεταξὺ τῶν λίθων τεμνύχια, φέροντα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλυπτικῆς τέχνης σημεῖα, δεικνύοντα ὅτι ἐν τῷ ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ ὑπῆρχον, πλὴν τῶν σωζομένων, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔργα τῆς τέχνης, ἃ οἱ κατὰ κειρὸν οἰκοδομοῦντες συνέτριβον πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Μεταξὺ ἄλλων ἀνευρέθη καὶ τις λίαν ἀρχαία ἐπιγραφὴ, ὡς εἰκάζεται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων, γεγραμμένη μάλιστα ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

Εἰς δὲ τὰς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας ἀνευρέθησαν ἐν μὲν τῇ πρὸ τοῦ Παρθενῶνος δεξαμενῇ λείψανα τῆς ἀκμζούσης γλυπτικῆς τέχνης, ἥτοι ἀγαλμάτια τὰ μὲν ἀνδρῶν, τὰ δὲ γυναικῶν, καὶ τμήματα ἐπιγραφῶν, τὰ μὲν φόρων τῶν συμμάχων, οἳ ἐφερον μετὰ τὰ Περσικά, τὰ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Τὰ τμήματα ταῦτα διατηροῦνται χωριστά, ὅπως συναρμοσθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἀπαρτίσωσι τὸ ὅλον τῶν ἐπιγραφῶν. Λόγου δὲ ἄξιόν ἐστι ποῦς ἔππου μετὰ ὀπλῆς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πιθανῶς εἰς τὸ αἶτωμα τοῦ Παρθενῶνος, καὶ χεῖρ ἀριστα κατεργασμένη κολοσσιαίου ἀγάλματος, ἴσως τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, οὗ τὸ ἀγαλμα ἴστατο ἐπὶ τοῦ αἰτώματος τοῦ ῥηθέντος ναοῦ· ἡ χεῖρ αὕτη ἔφερε πιθανῶς τὴν τρίαιναν τοῦ θεοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ Παρθενῶνος ἀνευρέθησαν καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτοῦ ὀκτὼ σειραὶ βαθμίδων λελατομημέναι ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐφ' ὧν ἴστανται ἀναθήματα, ὧν μναίαν ποιεῖται Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ. Πρὸ αὐτῶν πάλαι ἴσταντο ἀνδριάντες καὶ συμπλέγματα λόγου ἄξια, οἷα τὸ σύμπλεγμα Λυσίππου, θυγατρὸς τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Πανδαίου, τὸ Μύρωνος τοῦ Περικλέους καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Τιμοστράτης καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀριστομάχης μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ταύτης Ἐχεκλέους. Τοιοῦτον ἦν

καὶ τὸ τοῦ Ἠγελοῦ, ἐπὶ τοῦ βήθρου οὕτινος ὑπάρχει τὸ παρὸν ἐπίγραμμα.

Παρ)θέτω Ἐκφάγτω με πατήρ ἀνέθηκε καὶ υἱὸς ἐνθάδ' Ἀθηναίη μνημα πόγων Ἀρείος

Ἠγελοχὸς μεγάλης τε φιλοφειδῆς ἀρετῆς τε πάσης δωρεὰν σχώρ, τὴν δὲ πόλιν νέμεται. Κρίτειος καὶ Νησιώτης ἐποιήσατ' αὐτήν.

Πλὴν τῶν ἀνακαλύψεων τούτων γίνονται καὶ πολλαὶ ἄλλαι ὁσημέρῃ ἐν τε τῇ Ἀκροπόλει καὶ τῇ πόλει αὐτῇ, περὶ ὧν θέλομεν γράψαι ἄλλατε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

—•••••

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ 204 τῆς 15 Σεπτεμβρίου ὑμειλοῦντες περὶ βιβλίων ἐμέμνημεν τὴν φειδωλίαν τῆς ἐξουσίας μὴ δαπνῶντες ὀλίγα πρὸς κατάρτισιν τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἀναγνοῦς ὁ ἐν Κερκύρῃ φιλογενὴς Κ. Ἰ. Βαρβιττώτης, οὕτινος ἔργα ἐδημοσιεύθησαν καὶ δημοσιευθήσονται διὰ τῆς Παρδώρας, προτέρως πεντακοσίαις δραχμαῖς. Ἐπαινοῦντες τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρὸς, εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσιν αὐτὸν καὶ ἄλλοι.

Ἡ ΧΡΥΣΗ ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ.

—•••••

Ἡ κυρία Ἐλουητίου, γυνὴ τοῦ ὁμωνύμου ἀρχιτελῶνους, συγγραφέως τοῦ βιβλίου τῆς Εὐφυίας, ἀπώλεσε κατὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐπανάστασιν τὴν μεγίστην περιουσίαν τῆς· ἀλλ' ἀληθῶς φιλοσοφοῦσα, οὐδὲν ἀπώλεσε τῆς φυσικῆς αὐτῆς φαιδρότητος, αἰσθανομένη τὸ ὄφελος ὅλον τῆς χρυσεῆς ταύτης μετριοτήτος περὶ ἧς ποιεῖται λόγον ὁ Ὁράτιος.

Ἐλθὼν ποτε ὁ Ναπολέων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς ἐν Auteuil, ὅπου εἶχεν ἀποχωρίσαι ἔλεγεν ὅτι θαυμάζει βλέπων αὐτὴν ὑποζέρουσαν μετὰ γενναιότητος τὴν ἀπώλειαν τηλικούτου πλούτου. « Δὲν γνωρίζετε, ἀπεκρίθη, πόση εὐτυχία μένει εἰς τρία πλέθρα γῆς. »

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ φυλλαδίῳ 207, αἰνίγματος.

—•••••

Θήρα — Ἥρα.

—•••••